VI. évfolyam Celldömölk 1909 január 17. 3. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel
Előfizetési ára: Egész evre 8 korona, félévre 4 korona, negyedevre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölk
ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű reklamációk.

Az ajkai kőszénbánya katasztrófája.

— **240 munkás az egy tárnában.** —

Még alig multak el a délolaszországi Istenitélet szomoru napjai. Még ott van a szivekben a szerencsétlenek iránti fájdalmas részvét, már is egy ujabb, bennünket közelebbről érdeklő veszedelem hirét kapjuk, amely borzalmasságával megdöbbenti az embert és részvét könnyeket csal szemébe a szerencsétlenek sorsa iránt, akik csütörtökön reggel, mikor leszálltak a bánya belsejébe, még nem gondoltak, hogy sirjukba ereszkednek alá. A bányában rekedt munkások hozzátartozóinak szivettépő jajveszékelése, görcsös fuldoklása, a mentésre érkezettek lázas futkozása és kiabálása szomoru képpel tárul elénk.

A szerencsétlenség.

Csütörtökön reggel körül 240—250 munkás ereszkedett le a bánya belsejébe és mivel a légcsatorna a sok esőzés következtében átnedvesedett, fűtéssel akarták kiszáritani. Ekkor történt a katasztrófa. Reggel 8 óra tájban egy hatalmas robbanás rázkódtatta meg a levegőt, mely elzárta az összes be- és kijáratokat. A robbanás következtében beállott tűz rohamosan terjedt befelé a 7 Km, hosszu bányába. A bennrekedt szerencsétlen munkások fejvesztetten, óriási erőfeszitéssel siettek a kijáratokhoz, de azok közül egyet sem tudtak megközeliteni, mert a robbanás következtében beállott földomlás elzárt minden menekülésre szolgáló utat a szerencsétlenek elől.

A kijáratnál alkalmazott lift elégett.

A tűz gyorsan terjedt a bánya belsejében, elpusztitván mindent, ami utjába került. A kijáratnál alkalmazott lift is, amely egyedül lett volna képes a még életben maradottakat a lángsirból kimenteni, szintén a tűz martaléka lett.

A mentés.

Legelsőnek érkeztek a szerencsétlenség szinhelyére az üveggyár munkásai és vasuti alkalmazottak, akik a bánya többi munkásaival azonnal hozzáláttak a mentési munkálatokhoz. Később a szomszéd falvak lakosai csatlakoztak hozzájuk, de a mentési munkálatokat nagyon megnehezitette a tárnákból előtörő áthatolhatatlan füst és hőség, de meg attól is lehetett tartani, hogy ujabb robbanás és ezzel járó földomlás fog bekövetkezni. Ily körülmények között, még a déli órákban sem volt a mentésnek semmi eredménye.

A halottak és az orvosok megérkezése.

Koller alispán amint értesült a borzalmas katasztrófáról, többedmagával azonnal kocsira ült és igy érkezett meg Ajkára. Ugy a veszprémi, mint a székesfehérvári orvosok az első vett hir után késedelem nélkül siettek a szerencsétlenség szinhelyére, ahol a mentési mun-

A pénzről.

— *A pénz fogalma, eredete és szerepe a magyar nemzet történetében.* —

Irta: Lulay Lajos.

A pénzek között, melyek ez időtájt forgalomba voltak, szerepeltek: a három krajcáros garas, vagy poltura; továbbá a dutka, mely 3 polturát ért. A pozsonyi garas, amely azonban igen rossz lehetett, mert 1624-ben a nagyurak 40,000 forintnyi ilyen garast kértek jó körmöci pénzre beváltani. A kalmárok különben ez időtájt egy uj »geschäft«-et üzlek; összeszedték a jó pénzt, kivitték és azután rosszat hoztak helyére. A tallérért, mely valóságban 1 ft. 20 dinárt ért, 12 forintot, az aranyért, melynek 2 ft. volt az értéke — 20 t.-ot kellett adni rossz pénzben.

Nagy szerepet játszott a török uralom alatt a pénz, mint váltságdij és mint sarc. A törökök ugyanis az általuk birt végbeli összeg[illegible] és a lakosokat rabszijra fűzve óriási váltságdijakat követeltek értük. Esterházy nádor szerint 5 év alatt 200,000 frt.-nál többre rugott a török rabságba esett magyarok váltságdijja. 1640 karácsony táján egy vasmegyei faluból 100 embert hurcoltak el ily célból a törökök. Kivált a gyermekeket, meg a fiatal asszonyokat és leányokat szerették elrabolni, mert ezeknek volt a legjobb áruk, ha t. i. ki nem váltották és mint rabszolgákat eladták. Egy gyermekért 70 tallért is fizettek és igy sok szegény szülő nem válthatta ki sohasem gyermekét. De azért ha szerét tehették, a magyarok is visszaadták a kölcsönt és ha törököt foghattak, ők is jó pénzt fizettettek értük.

Mint sarcot megemlitem 1658.-ból Brassó és Szeben váltságdijait egyenkint 25—25,000 tallért; Kolozsvár 100.000 tallért fizetett a nagyvezérnek. Debrecenre ugyanannyit vetettek ki 1660-ban. Apafytól 800,000 tallert kér Ali pasa sarc gyanánt.

De nemcsak városokat és nagy urakat [illegible] és a [illegible] területen élő népet is, adó alakjában. Egy hódolt szegény paraszt adója rá ment 30—40 forintra; egy fonásával élő özvegy asszony-állatnak pedig 16—20 forintra is. Ehhez járultak még az állami és egyházi adók, mert az előbbit csak a török földesurnak — eszpajáknak — kellett fizetni, de néhol még a magyar földesurnak is. Nem csoda azután, ha szegények mindent odahagyva, megszöktek.

De amennyit a török ártott a magyarnak, annyit ártott I. Lipót korában az udvar is. Szegény magyar katonának 9 esztendő óta egyszer adtak fizetést. Ruhátlan voltak és éhen haltak, vagy koldultak. A német őrségek pedig oly rabló módra éltek, hogy a kereskedelem is megakadt. — »Muzsikára, komédiákra, farsangolásokra, szánkázásokra kell a pénz« — mondották az elkeseredett magyarok.

Akadt azonban akkor is gazdag ember a magyarok között, igy Gróf Nádasdy Ferenc, országbiró, Sárvár hajdani birtokosa, akinek 200,000 ft. jövedelme volt. Azután ott volt Thököly Imre, akinek kincsei 3 mil[illegible] továbbá Zrinyi Peter, Széchy, Bocskay, Rákocy.

(Folyt. köv.)

Tibortz Sándor

férfi és női angol és francia szabó

CELLDÖMÖLK, Sági-u. (Takács-ház)

Elvállal mindennemű férfi és női angol és francia szabott ruhák készitését

Lovagló és sportöltönyök kitűnő szabásban.

Tanulólányok felvétetnek.

kálatokban faradhatatlanul közreműködtek. Dolguk ugyan még d. u. 2 órakor sem akadt, mert a tárnában lent levők megközelíthetlenek. Lázasan tevékenykednek, hogy hozzáférjenek a lennrekedt szerencsétlenekhez, de meddőnek bizonyult minden kisérlet, amely csak fokozta az amugy is kétségbeesettek között a pánikot.

Az igazgató megérkezése

A bánya derék igazgatója, ki már 40 éve vezeti a bányamunkálatokat távirati értesítés folytán a déli órákban érkezett csak meg. A szomoru helyhez érve, kezeit tördelve a borzalmas katasztrófa láttára és csak könnyei árulták el, hogy mije volt ő annak a munkásnépnek, akik most lenn a bányában várják a minden percben bekövetkezhető halált. A jajveszekelők csoportja veszi körül, ő tőle várva szeretteik megmentését, aki egy emberéleten át volt munkásainak szerető, gondos munkaadója. Az első meglepetésből fölocsudva a 75 éves agg, maga vette kezébe a mentés munkálatait, amely csakhamar eredménnyel is járt, mert 2 órakor már 3 munkás került elő felismerhetetlenségig szénné égve a bánya belsejéből.

Halottak.

Este 7 órakor már 10 halottat huztak ki a bányából, de egyiket sem lehet felismerni. Teljesen szénné vannak égve. Éjjel 12 óra tájban sikerült végre a tüzet lokalizálni és óriási erőfeszítéssel s önfeláldozással néhány utat megnyitani, A többi munkást még ez ideig nem találták meg, de azt hiszik, hogy a többi megmenthető lesz. A mentési munkálatok éjjel is folynak és a szomszéd falvak óriási munkát végeznek.

Ötvenegy áldozat

Ajkáról kapjuk a hirt, hogy a szerencsétlenségnek ezideig 54 áldozata van, élő emberre azonban még mindezideig nem akadtak. A mentési munkálatot vezetők, élükön a bányaigazgatóval óriási erőfeszitést tesznek. A kétségbeesett nőket ugy kell karhatalommal visszatartani, hogy a bányába le ne szálljanak hozzátartozóik keresésére. Nagy az izgalom és félelem, hogy az összes benn levő munkások áldozatai a borzasztó szerencsétlenségnek, mert még élő ember nem került elő.

Vasvaló erekly[illegible]

Gróf Kreith Béla, nemcsak arról ismeretes, mert gróf, hanem mint jó hazafi és Kossuth Lajosnak imádásig tiszteloje, a hazaszeretet erzelmeitől vezéreltetve, a Kossuth-kultuszt tartotta élete legfőbb hivatásának. A nemes gróf huszonöt évvel előtte összegyűjtötte mind ama reliquiákat, melyeknek szemlélése az 1848/49-iki gyászos eseményekre emlékeztetnek s amelyeknek minden egyes darabja alkalmas arra, hogy a magyar szivet felvillanyozza. A gróf ezért a muzeumért megfizethetlen faradtságot és vagyont áldozott és az ereklyetárgyakat hatalmas termekben állitotta ki. A muzeum kezelése azonban évi 5—6000 forint kiadást rótt a tulajdonosra, aki végre ugy gondolkozott, hogy ezt ugy is a nemzetnek gyüjtötte, hat a nemzetnek is ajándékozza. Csakhogy — csodák csodája — a nemzetnek — nem kell a 2—300,000 forint minimális értékü gyüjtemény. Nem kell az államnak, nem kell a fővárosnak sem, azzal utasitván el az ajándékot, hogy nincsen évi 5—6000 forintja a fenntartásra. Pedig dehogy is nem volna, csak hogy: Timeo Danaos et dona ferentes, vagyis jobban mondva: Fimemus Vindobonicnses. Hiába volt tekintélyes állásu férfiaknak a muzeum átvétele mellett minden agitalása, hiába volt számos vármegye és törvényhatósági városnak feliratsa a kormányhoz, a muzeum meg se kellett. A gróf, dacára annak, hogy csaknem vagyonát költötte e szent célra, most is arra van utalva, hogy a fentartási költségeket a sajátjából fedezze, ami bizony érzékenyen hat olyan férfiura, ha gróf is, akinek amugy se nagy kiterjedésü vagyonát, a muzeum összegyüjtése és 25 év óta kezelése csaknem teljesen felemésztette. A muzeum tulajdonosa most a teljesen független érzelmü honfiakhoz appellál, fentartási segélyért és kéri a magyar nemzet fiait, hogy adakozzanak e nemes célra, barmily csekély összeggel is. 5 koronát meghaladó adományok ellenértékéül minden egyes adakozó megfelelő értékü nemzeti ajándékot kap a muzeum kiadványaiból, aki 100 koronát ajándékoz, az egy 175×125 cm. nagyságu hatalmas, remek képet, melynek tárgya: *Kossuth Lajos azt izente . . .* A kép széles aranykeretbe van foglalva, mely óriás mereteinél fogva akkor sem volna olcsóbban megszerezhető, ha csupán képvásárlásról, nem pedig a haza oltárán való áldozatról volna szó.

Adományokat elfogad: Az 1848—49-ik szabadságharci ereklye-gyüjtemény és Kossuth-muzeum: Budapest, VIII., Népszinház-utca 23. szám, vagy: Gróf Kreith Béla, ugyanott.

BÁL.

Fényes terembe' tengve, simulva
Lejtik a táncot. Szól a zene . . .
Gyors a keringő. Kiszáll az éjbe
Ringató lágyan halk üteme.

Ködös az éjjel. Járom az utcát.
Hallom az édes, lágy muzsikát
S tompa sirással fölbúgnak bennem
Panaszos, titkos melódiák.

Ablakin átbúg, sir a nyomor . . .
Ködös, nagy éjben emberi sóhaj
S pezsgő s keringő egybefoly,

Fönn a terembe', mámoros-szomjan
Összesimul a parfüm, a vágy
Valahol messze kődbe mosódnak
Szomoru, csöndes koldus-tanvak.

Finta Sándor.

Gothéből.

I.

Babért kötni koszoruba
Nem nehéz dolog.
Nehezebb találni hozzá
Férfi-homlokot.

II.

Borostyán és gyöngéd kedély
Támaszt keresve hisz, remél:
Ha nem lel fát, falat, —
Rá földi szenny tapad
S nem ér más nyarat.

HIREK

A „Betyár kendője" műkedvelői előadása.

Aki valamikor a mi korunk müvelődési történetét fogja megirni, annak szinmüvészetét, amely szinmüvészet pedig minden nemzet szellemi életében oly hatásos tényező volt, nem fogja dicsérni. A magyar szinmüvészet, mely régmult évtizedekben nyelvünk kimüvelődésének, hazafias és nemzeti érzelmeink ápolásának és a közerkölcsök nemesitésének és javitásának egyik dajkája volt, manap szomoru hanyatlásban senyved.

Aki ma szinházba jár, az pusztán szórakozni és nevetni akar, mert a házasságtörések, párbajok, öngyilkosságok, szöktetések, szerelmi botrányok és elfajulások dicsőitése, vagy az operettek lengeruhas müvészete és léha dalai sem a nyelvet nem müvelik, sem az erkölcsöket nem javitják, sem tudásvágyainkat ki nem elégitik. Nem csoda, ha a mozi kiszoritja helyéből a szinpadot, mert szorakoztat és tanit, többet nem várunk tőle. Hozzá még olcsóbb és a legalsórendü közönséget is érdekli.

Mi volt mindevvel szemben meg nem is oly rég a magyar népszinmü és a magyar népdal, melyek, mint taval is mondottuk e helyen, egész nemzedékek lelkét gyönyörködtették, föltárták a magyar falusi élet erkölcsi kincseit s ezer gyökerét teremtették a nép szivében oly érzéseknek és gondolatoknak, melyek népünk lelki javulásához és nemesüléséhez vezettek!

Ehelyett ma a fölebb emlitett maszlagot kapjuk a szinpadon, ami meleg, közvetlen, ötletes, majd szilaj és csapongó, majd mélabús és kesergő szép népdalaink helyett pedig nemzetközi és magyartalan kabarékuplé terjed a fővárosból a vidékre és félő, hogy megfertőzi maholnap a népet is. A régi jó magyar nótákat, ha a cigány nem örizné, elfelejti a mai s meg se tanulja a jövőnemzedék.

De reméljük, a népszinmü és népdal föltámad még A »János vitéz« és »A bor« példái mutatják, hogy a magyar nép életének még nem fellegzett be és a közönség ismét oda fogja kivánni a nép életét a szinpadra. Az izlésnek van romlása és hanyatlása, mint ezt a ruhadivatban is láthatjuk.

Addig, mig ez megtörténik, a különféle körök, egyletek, mükedvelők tartsák a kor romlott izlésének hullámai fölött, ami megmentendő. Ezt teszi dicséretes hazafias buzgósággal a celldömölki kath. legényegylet, midőn évenkint egy más népszinmü szépségeit tárja fel előttünk. Az idei darabnak vannak gyöngéi, a bonyodalomnak elnyujtott helyzetei, igazságszolgáltatása hibás, de vannak igen szép részletei. Gyönyörrel izgatja

CSARNOK.

Olaszországi levelek.

Irta: **Fábián Gyula**

(Folytatás).

Egész más világot érez maga körül az ember, mikor ezeket a különös, nálunknál testileg erősebb, lelkileg romlatlanabb egyének képmásait látja. Majd kétezer év előtt élt emberek arca néz ránk. Kétezer év előtti érzés ül a hideg kő képmásokon, régi eszmék, felfogások sugárzanak le róluk rabbá téve az emberi lelket, mely szinte átalakulni látszik. Mintha visszatérne abba a régi eszmekörbe, melyben ezek az alakok éltek.

Szinte álomból riadtam fel, mikor egy tiszta kifejezésü római hölgy arcáról levéve szemem, hirtelen egy modern ideges asszony tekintetével találkozott az enyém.

A régi, a büszke Rómára különben itt sok minden emlékeztet.

A capitóliumi gyüjteményt elhagyva, lépen-nyomon láttam egy-egy romot, vagy valamit más dolgot, amely a visszaemlékezést táplálja.

Mikor meg a Forum-romanumra sétáltunk le, képzeletem szinte visszaállitotta a rég eltünt világot. Mintha nem is romok között, de valami kedves, ismerős téren járkáltam volna, amelyet a jó öreg római klasszikusok megszerettettek velem.

A Forum-romanum, most már csak hatalmas romhalmaz, az örök város pompás palotái, házsorai között. Barna folt, mely komoran válik el a vidám, fehérlő modern épületek színétől.

Mintha temetőt látna az ember.

Amint ott a korhadó fejfákon, porladozó sirköveken, azt keressük, azt szeretnénk megtudni, kit takar egy-egy horpadt sirhant, ép ugy kutatja az ember a repedező oszlopok, dülő falak közt, azoknak a nagy tetteknek, azoknak a régi dicső tényeknek a nyomait, melyekről mint csodákról beszélt a jó öreg professzor.

Három hatalmas oszlop uralja a romhalmazt. Tetején, a timpanonnak még egy jókora darabja is megvan. Szánalmas, szomoru képet nyujt ez a csoport, mely sötéten válik el az ég vakitó fényétől, követelve, hogy csak őt nézzék, őt csodálják, mintha rikoltva, hirdetni szeretné a populus romanus nagyságát, dicsőségét.

Némely helyen még tisztán megmaradt az utca képe. A kövezet hibátlan, minden kockája helyén van. Mellette a bevésett kőcsatornák most is ép ugy vezetik le a vizet, mint mikor az eső büszke palotákat, hatalmas templomokat mosott.

Az utca kövezetéről, némely helyen lépcsők vezetnek az épségben megmaradt házba.

Amint a lépcsőt nézem, melyet a sok járó-kelő elkoptatott, szinte arra gondolok, hogy még tegnap is taposták a ház lakói. A mint a küszöbön átlépek, előttem a mozaik burkolat, rajta ki van rakva öreg latin betűkkel: »cave canem!« (őrizkedj a kutyától!) Ah! Itt ugy látszik harapós kutya van a háznál, vigyáznom kell, hogy meg ne ugasson, vagy esetleg meg ne harapjon. De még a neszét sem hallom. Biztosan nappalra mindig láncra verik. Igy nem kell tartanom tőle. Bátran belépek az atriumba. Körülnézek. Halló! Nincs itthon a gazda?! Ejnye-ejnye! Biztosan a forumra ment meghallgatni, mit beszélnek a háboruról. A fecsegő Sutorius — a varga — azt mesélte, hogy olyan rabszolgákat mutogatnak a templom lépcsőjén a háboruról visszatért katonák, akiknek olyan fekete a bőrük, mint az ébenfa szine. De hol van legalább a ház asszonya?! Mért nem jön elibém kis tömjén rudacskát kinálva, melyet nekem, mint vendégnek a házi istenek füstölgő oltárára kellene vetnem? — Miért nem hallom a zengő »salve«-t, mellyel betessékel a belső házba?!

Semmi nesz. Senki sem jön elém. — Semmi. — Senki.

Szomoruan fordulok ki az atriumból, nem akarom látni a belső házat; ideges siettséggel futok le a kitaposott lépcsőn.

A három oszlopot pillantom meg, mely sötéten válik el az ég vakitó fényességétől, követelve, hogy csak őt nézzék, őt bámulják, mintha rikoltva szeretné hirdetni a populus romanus nagyságát, dicsőségét.

A római császárok világraszóló hatalmasságáról tanuskodik a fórumtól nem messzire fekvő colosseum. A rómaiak cirkusza. Hatalmas kör alaku épitmény ez, mely hihetetlen nagyságu néptömeget fogadhatott be magába. Az a kör, amelyben a cirkuszi játékok folytak, igen nagy. Elképzelheti, mekkorának kellett lennie, ha megtették azt, hogy ezt a térséget vizzel töltötték meg és tengeri ütközetet rendeztek benne. Caesar havat, jeget hozatott nyár derekán a Kaukázusból, szánkázó térré alakitotta a cirkuszt és benne szánversenyeket tartott. A kegyetlen játékok szinterei még most is emlékeztetik az embert az itt lefolyt borzalmas dolgokra, amelyekben a római nép gyönyörüségét lelte. Tisztán láthatók a vadállatok ketrecei, melyekből a bestiákat rászitották a keresztény mártirokra. Ezek a véres látványosságok lehettek a colosseum legfényesebb ünnepei. Itt érte el a római nép hatalmának tetőpontját, mikor büszkesége és önhittsége határt már nem ismert. És ime! a colosseum köveire hullott martirom vér szétporlasztotta azokat és ma már a büszke cirkusz és a kevély forum romokban hever.

A két homlokegyenest ellenkező világfelfogás közül a gyengébbnek látszó győzedelmeskedett és elsöpörte a világot hatalmában tartani látszó gondolkozásmódot.

*

A pogány kor emlékei nagyon mély benyomást gyakoroltak rám. Szeretnék még róluk beszélni, de most már azt is elakarom mondani, hogy miképen éltünk mi Rómában.

Képzelje csak! egy apáca zárdába szálltunk. »Ospicio santa Marta« ennek a neve. A jámbor nővérek szivesen adnak szállást a Rómában tartózkodó idegeneknek. Ezt különben a derék Hönigschmidtnek köszönhetjük, aki sokat fáradozott érdekünkben.

A hospicium tulajdonképen a vatikánhoz tartozik és különösen zarándokok elhelyezésére szolgál. A férfi vendégeknek külön épületük van a zárda udvarán, a hölgyek pedig magában a klastromban kapnak szobát.

Minket négyeséyel helyeztek el egy helyiségben, mely nagyon egyszerü, ragyog a tisztaságtól. Hófehér ott minden és kellemesen hüvös. Ebédelni, általában étkezni, egy teremben szoktunk ugyan a hölgyekkel, de más asztalnál. Nekik külön teritettek. Ez persze kezdetben ártatlan tréfálkozásra adott okot, de azért hamar kibékültünk a különös helyzettel. Apácák szolgálnak ki, akik végtelenül kedvesek, vidámak és nagyon megelégedetteknek látszanak. Olyan egészségesek, üdék ezek a nők, aminőket kivül nem igen lehet látni. Nevetni is hallottam őket. Sőt Morrest, a nagy antialkoholistát tréfásan meg is korholták, amiért a borát meg nem itta. Az ő részét Berci fogyasztotta el, aki mostanában még jobban irtózott a hustól, mint valaha. Ha nem lenne kálomista, azt hittem volna, hogy szigoru böjtöt fogadott.

Vacsora után kiültünk a zárda udvarára és sokáig gyönyörködtünk az olasz est szépségében. Én az utitársnőmmel beszélgettem igen különös dolgokról. Ez az édes, idegen levegő szinte átalakitja az embert. Mintha megnyitná a szivet és lelket, olyan különösnek találtám én mindezt. Szinte örültem, mikor egymásnak jó éjszakát kivántunk, szobáinkba tértünk és én lefekhettem. Mert jobb álmodni akkor, mikor alszik az ember, mint mikor ébren van és akkor is álmodik. Általában minek is álmodunk? Hátha az is csak álom, hogy én magának levelet irok? Az bizony lehet... Néha különös dolgokat álmodik az ember. —

Álmodjon szépeket. —

(Folyt. köv.)

WEBER TESTVÉREK

villany-erőre berendezett mészáros- és :: hentes-áru üzlete ::

SZOMBATHELY, belsikátor.

Lakás: Hid-utca 3-ik szám.

Ajánljuk naponta frissen vágott

marha-, borju- és sertés husainkat,

azonfelül saját gyártmányu **kalbászainkat**, ugymint: **pariser, savaladé, .. frankfurter, .. tormás virsli, krakauer, sonkakalbász, krinolin, debroceni, augsburgi extrakalbász, szalámi** és **szárazkalbász, huses kalbász** nyersen füstölve, **nyelv és sertés- és májsajtok.** *Naponta frissen kaphatók* mindennemü **füstölt husok** nyersen és főtten, **szalonna** frissen füstölten.

Zsir kicsinyben és nagyban.

Megrendeléseket egy helyben, mint vidéken pontos kiszolgálás mellett gyorsan eszközöltünk.

Kiváló tisztelettel:

Weber Testvérek.

Naponta postai szétküldés.

Kifogástalan munka.
Olcsó árak!

Felvételek csütörtökön, szombaton és vasárnap — borult időben is — művészies kivitelen készülnek.

BELTZ GYÖRGY, fényképész.

Felvételek házaknál is eszközöltetnek. ::

Műterem: Celldömölk, Ferenc József-u., (Posta közelében).
Gyermekfelvételekben különlegességek. :: Nagyitások elfogadtatnak.

Lukács Dezsö
kőmives-mester és épitési-vállalkozó
Papa, Laki-utca 25. sz.

Vállalkozik mindennemű kőmives munkálatokra, épitkezésekre
Felvilágositásokkal, tervezetekkel költségvetéssel szivesen szolgál.
Az épittető közönség pártfogását kéri

„OLASZORSZÁGI LEVELEK.“

FÁBIÁN GYULA KÖNYVE.

UTLEIRÁS.

o Megjelenik karácsony után. o

Kapható a szerzőnél, Stranz János (Sárvár) : : és Dinkgréve Nándor könyvkereskedésében, Celdömölk.

Ára 1 K 40 fill.

„Olaszországi Levelek.“

lelkünket a hitvesi hűség fönséges példája, a női falurossza, — Blahánénak egyik főszerepe — a ket anya és főhősnek szép és lélekhű alakitása. Öröm volt nézni és sok könny folyt el a nézőtéren. Ez a sok könny mind drágagyöngy volt, ha a sok leánynező annak emleket magával hazavitte.

Szabatos fölfogás, jó játék. Ez a legrövidebb jellemzése az összes működevelőknek. A közönség szép számával és jókedvvel honorálta az előadást.

A felülfizetők névsorát jövő számunkban hozzuk.

A délolaszországi rettenetes földrengés által okozott károk enyhitésére világszerte megindult mozgalomból a nemesszivü magyar társadalom is kiveszi a maga részet s a magzarországi segitő actió Vaszary Kolos bibornok-herceg-primás, Wekerle Sándor m. kir. miniszterelnök és Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter urak védősége s a kereskedelmi miniszterium vezetése mellett az egesz országban szerveztetik. Oly célból hogy a gyüjtés Vasvármegyében is megindithato s minél nagyobb sikerrel folytatható legyen, a segitő actió módozatainak megbeszélése végett folyó hó 17-én d. u. 3 órakor Szombathelyen, a vármegyeház termében értekezlet tartatik

A villanyvilágitás. Hosszu huzás-halogatás után, mint hirlik, a villanylámpák most már pár nap mulva kigyulladnak. A munkálatok ugyanis a héten befejeződtek s igy már csak az üzem megkezdése van hátra.

Működevelők lakomája. A kath. legényegylet ma délután 5 órakor a Tory-féle vendéglőben a legény-egyleti bálon szereplő működevelőket ozsonnával vendégeli meg. Vendégek is szivesen láttatnak.

A bálozó ifjuság figyelmébe. Ugy farsang idején tenger sok pénzt költ a bálozó emberiség virágokra, amelyek néhány órai virulás után elhervadva lankasztják le szirmaikat. Pedig e hervadást könnyü szerrel meg lehet gátolni, jobban mondva, a már elhervadt virágokat egyszerü módon ujra fölfrissithetjük. Nem kell hozzá más, mint egy kevés kámfor és egy kevés finom borszesz. E két anyagot jól össze kell keverni, a fonnyadt virág szárát lenyesni és e folyadékba bemártani. Pár percig benn tartjuk, azután friss vizbe tesszük és a hatás oly meglepő, hogy még az imént fonnyadt virágokat oly frissekké teszi, mintha csak most szakitották volna le tövükről.

Halálozás. Torma Antal polgártársunk neje szerdán hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe pénteken délután.

Köszönetnyilvánitás. A kath. le-

Uj Petőfi. A könyvpiacnak nagy éksége, kincse egy uj könyv: az uj Petőfi. Sajtó alá rendezte: Endrődy Sándor. Köntöse éks. Belseje a magyar szellem dicsősége. Bolti ára 20 korona. De ingyen hozzájut az a nemeslelkü ember, aki a Petőfiház tégláit akarja összegyüjteni. Aki 40 egy koronás sorsjegyet vesz, vagy mások között szétoszt, az az uj Petőfit, ezt a gyönyörü, értékes müvet megkapja. A sorsjegyekért Herceg Ferencnek, a Petőfi Társaság elnökének Budapest, IV., Boráros-tér 2 szám alá kell irni. A huzás március 15-én lesz. A szerencsés nyerő 274 brillánstól ragyogó collieret nyer. Irjunk mielőbb sorsjegyekert.

Selyemtenyésztők figyelmébe. A selyemhernyó-tenyésztőknek, vagy tenyésztéssel foglalkonzi óhajtó érdeklődőknek a szekszárdi selyemtenyésztési főfelügyelőség tudomására hozza, hogy teljesen ingyen bocsát rendelkezésükre selyempetéket, illetve hernyókat. A tenyésztők ezzel szemben kötelezik magukat, hogy a gubókat a felügyelőségekhez, vagy azoknak egyes kozsegekben megbizott egyéneihez beszállitják. A gubók a következő árban fogadtatnak el: I. osztályu gubó 2·30 K, II. osztályú 1·60 K., a III. osztályu pedig 20 fillérért.

Véres lakodalom. Folyó hó 3-án Kemenesmihályfa községben Bertalan József portája véres lakodalomnak vott szinhelye. Berki Gyula és Nagy Imre egymással szövetkezve, a ház udvarán este 10 órakor kilesték Kovács Józsefet és össze-vissza szurkálták. A merénylőket a csendőrség elfogta és átadta a helybeli járásbiróságnak.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Nyilatkozat

Ujabbi időkben a „Kemenesvidék"-nek keresztelt devecseri lapban valaki fűzfasipon a lant hangját kisérelgeti utánozni, de azt minden intelligens olvasó tudja, hogy ily költői vénánál kiszámithatatlanszor nagyobb sikereket ért Hazafi Verai János tehetsége. Azonban a tehetségnek birálgatásától eltekintvé, az is feltünő, hogy a gunyolódás igen primitiv módon nyilvánul meg benne, mert az illető szerző és versfaragó poéta ur közönségesen másoknak kiválóságait, nevezetesen legfelsőbb kitüntetését és tisztességes kenyérkereseti módját, iparját választotta gunytárgyává. Minderre ugy mi érdekeltek, mint minden jó izléssel

Lajos szobafestő urnak, aki az egyleti mukedvelő előadásra az idén, ugy mint több más évben is, szivességből szép és izléses diszleteket készitett.

Bevert ablakok. Györffy János helybeli lakos városunk jegyzője elleni antipatiájának ugy adott kifejezést, hogy hétfőn a jegyzői lakás utcára néző ablakait beverte, miért is vagyonrongálás cimén a járásbiróságnál feljelentetett.

jegyzést tehetjük, hogy az eddigi és ily tartalmu szerzemények tanulatlan egyéntől származnak s a legközönségesebb agynak szüleményei lehetnek.

További kirohanásaira nem reflektálunk.

Celldömölk, 1909. január 17.

Az érdekeltek.

Kerületi képviselőt

keres egy elsőrangu, minden biztositási ágazatot művelő biztositási intézet

Celldömölk részére.

Csak megbizható, fizetőképes egyének vagy cégek ajánlata lesz tekintetbe véve. — Irásbeli ajánlatok a **Vasmegyei Napló** politikai napilap :: kiadóhivatalának küldendők, :: Szombathelyre.

WASSERMANN B.

fogspecialista Bécsből

dec. 20—26-terjedő működését Celldömölkön, a KORONA-szálló I. em. 8 ajtó a. műtermében megkezdette.

Készit mindennemü fogmunkálatokat, fogtömésuket porcellan-, czünt és aranyból, — egyes fogakat és egész fogsorokat. —

FINOM MUNKA. MÉRSÉKELT ÁRAK

Rendelés egész nap.

Szőlőoltvány,

amerikai és hazai vesszőeladási hirdetmény. ::

A nagyméltóságu Földmivelésügyi minisztérium 60900/1896 számu szokványrendelete szerint válogatott, első osztályu szőlő- és gyökeres SPANIA-PORTALIS, RUPESTRIS-MONTICOLA és VITIS-SOLONIS amerikai vadvessző, valamint [illegible] tekintetben megfelelő a legkiválóbb bor faju

gyökeres fás- és zöldoltványok.

[illegible] gyökeres vesszők kerülnek ezen évben nagykereskedésben eladásra.

BADACSONYVIDÉKI SZŐLŐTELEP

[illegible], TAPOLCA, a Balaton mellett.

ÉPITESI IRODA.

Tisztelettel van szerencsénk a n. é. épittető közönség becses tudomására hozni, hogy

Celldömölkön, Sági-utca 99. szám alatt.
(MERKL-FÉLE HÁZ)

építési irodát és vállalatot

létesitettünk.

Elvállaljuk ugy helyben, mint vidéken, bármily méretü modern **lak- és bérházak, gazdasági épületek stb. tervezését. költségvetések készitését,** valamint ezek természetben való kivitelét; továbbá átalakitásuk, tatarozásoknak a leggondosabban való elkészitését, melyeknek **pontos és szakszerü kiviteléért, ezen a téren hosszas időn át szerzett tapasztalataink kezeskednek.**

Amidőn legfőbb törekvésünk oda irányul, hogy a legkényesbe igényeknek is megfelelhessünk, — magunkat a nagybecsü épittető közönség szives pártfogásába ajánlva, maradtunk

kiváló tisztelettel

Horváth Testvérek
köm. mesterek, épitési vállalkozok.

SZUCS SÁNDOR FIA
bihardiószegi szőlőoltvány-termelő-czég fióktelepe
CZELLDÖMÖLK, (Vasmegye).
Mór Gyula mükertész.

Bárkinek ingyen és bérmentve küldi **szőlőoltvány- és vessző árjegyzékét,** mely minden szőlőbirtokosra nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Az oltványok Czelldömölkön személyesen is megtekinthetők. Áraim olcsók és anyagom kifogástalan.

Megkeresések a fióktelep vezetőjéhez intézendők.

Egy-két fiu tanoncul azonnal felvétetik Béres Sándor cipész üzletében Czelldömölk.

Beszélőgépek

és hanglemezekből nagy raktár

Dinkgreve Nándor

könyv- és papirkereskedésében.

Eredeti felvételek elsőrendő művésznők, művészek és zenekarok játékairól.

Több ezer lemez raktáron.

Lemezáregyzék kivánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölkön.